

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 6CoPr/4/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1214203618
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 04. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Branislav Král
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2017:1214203618.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Branislava Krála a sudcov JUDr. Martina Murgaša a JUDr. Zuzany Kučerovej, v právnej veci žalobcu: X.. T. N., R.. XX.XX.XXXX, D. Š. XX, D. proti žalovaným: 1/ SLOVNAFT, a.s., Vlčie hrdlo 1, Bratislava, IČO: 31 322 832, 2/ VÚRUP, a.s., so sídlom Vlčie hrdlo, P.O.BOX 50, Bratislava, IČO: 35 691 310, zastúpený Advokátskou kanceláriou STANĚK VETRÁK & PARTNERI, s.r.o., so sídlom Vlčkova 18, Bratislava, o návrhu na povolenie obnovy konania, na odvolanie žalobcu proti uzneseniu Okresného súdu Bratislava II z 13. mája 2016, č. k. 50Cpr/3/2014-88, takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e** .
Žalovanému 2/ priznáva nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100%.
Žalovanému 1/ sa nepriznáva nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým uznesením súd prvej inštancie zamietol návrh žalobcu na povolenie obnovy konania. Žalobcovi uložil povinnosť zaplatiť žalovanému 2/ trovy konania 471,83 eur, do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Žalovanému 1/náhradu trov konania nepriznal.

2. Súd prvej inštancie v odôvodnení napadnutého uznesenia uviedol, že žalobca sa návrhom doručeným súdu dňa 07.02.2014 domáhal povolenia obnovy konania, pôvodne vedeného na Okresnom súde Bratislava II pod sp. zn. 7 Cpr 1/2011. V pôvodnom konaní sa žalobca domáhal určenia, že jeho pracovný pomer u žalovaného 1/ alebo žalovaného 2/ z titulu pracovnej zmluvy zo dňa 01.11.1987 trvá. Okresný súd Bratislava II rozsudkom zo dňa 19.11.2012, sp. zn. 7 Cpr 1/2011 žalobu zamietol. Krajský súd v Bratislave rozsudkom zo dňa 28.05.2013, č. k. 8CoPr/2/2013 - 177 napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil. Konajúce súdy však zo zisteného skutkového stavu podľa žalobcu vyvodili nesprávny právny záver, keď v konaní bolo preukázané, že dňa 18.06.1998 požiadal žalovaného 2/ o rozviazanie pracovného pomeru dohodou ku dňu 30.06.1998, avšak žalovaným predložená dohoda o rozviazaní pracovného pomeru je postihnutá vadou, ktorá má za následok nulitosť tohto dvojstranného právneho úkonu, keďže na tejto dohode absentuje podpis X.. S. K., P.

3. Ako dôvod obnovy konania žalobca uviedol, že až z prípisu Krajskej prokuratúry Bratislava č.k. KC 261/13, zo dňa 21.10.2013, doručeného jeho právnemu zástupcovi dňa 30.10.2013, ktoré si žalobca prevzal dňa 15.11.2013, sa dozvedel, že dôvodom pre zamietnutie jeho návrhu na súde a dôvodom pre odloženie jeho podnetu na podanie mimoriadneho dovolania generálnym prokurátorom SR je skutočnosť, že uplatnenie neplatnosti rozviazania pracovného pomeru mal uplatniť v dvojmesačnej prekluzívnej lehote. Táto lehota však plynie od doručenia rozviazania pracovného pomeru s tým, že v doterajších konaniach nebolo preukázané, že by mu listina - rozviazanie pracovného pomeru dohodou - odpoveď, bez dátumu bola doručená. Pokiaľ je na tejto listine dátum 18.06.1998, je to dátum iba oboznámenia sa s obsahom listiny a nie dátum doručenia tejto listiny. Pokiaľ by sa tento dátum považoval za dátum doručenia tejto listiny, tak uvedená listina je neúčinný právny úkon, pretože W. žalovaného X..

S. K. na tejto listine nie je podpísaný. Tieto skutočnosti považuje žalobca za nové dôkazy, ktoré nemohol použiť v pôvodnom konaní, keďže mu nebol známy výsledok právneho posúdenia jeho návrhu na súde. 4. Súd prvej inštancie rozsudkom č. k. 50Cpr/3/2014 - 28, zo dňa 04.07.2014 návrh žalobcu na povolenie obnovy konania zamietol. Opravným uznesením č. k. 50Cpr/3/2014 - 55, zo dňa 18.09.2014 súd prvej inštancie opravil záhlavie uvedeného rozsudku v označení formy na uznesenie. Na odvolanie žalobcu, odvolací súd uznesením č. k. 6CoPr/17/2014 - 60 napadnutý rozsudok a opravné uznesenie zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. Súd prvej inštancie zistil, že žalobca listom zo dňa 18.06.1998 požiadal spoločnosť Slovnaft VÚRUP a.s. (teraz VÚRUP a.s. - žalovaný 2/) o rozviazanie pracovného pomeru dohodou ku dňu 30.06.1998. Listom, ktorý žalobca podpísal dňa 18.06.1998, Slovnaft VÚRUP a.s. akceptoval návrh na rozviazanie pracovného pomeru dohodou ku dňu 30.06.1998 s tým, že v súlade s kolektívnou zmluvou a zák. č. 195/1991 Zb. mu bude vyplatené odstupné vo výške štvornásobku priemerného mesačného zárobku. Dňa 10.10.2011 podal žalobca na Okresný súd Bratislava II žalobu o určenie trvania pracovného pomeru a žiadal, aby súd určil, že pracovný pomer žalobcu u žalovaného 1/ alebo u žalovaného 2/, na základe pracovnej zmluvy zo dňa 01.11.1987, trvá. Vec bola na súde prvej inštancie vedená pod sp. zn. 7Cpr/1/2011. Okresný súd Bratislava II rozsudkom č. k. 7Cpr/1/2011-157, zo dňa 19.11.2012 žalobu zamietol. Na odvolanie žalobcu Krajský súd v Bratislave rozsudkom č.k. 8CoPr/2/2013-177, zo dňa 28.05.2013 rozsudok súdu prvej inštancie v celom rozsahu ako vecne správny potvrdil. Rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 07.08.2013.

5. Súd prvej inštancie dospel k záveru, že návrh žalobcu na povolenie obnovy konania nie je dôvodný. Uviedol, že obnova konania je mimoriadnym opravným prostriedkom, ktorým možno napadnúť právoplatné rozhodnutie súdu prvej inštancie alebo odvolacieho súdu, a to len z dôvodov, ktoré sú taxatívne uvedené v ustanovení § 228 ods. 1 O.s.p. účinného do 30.06.2016. Obnova konania nie je prípustná ani proti rozsudkom, ktorých zrušenie alebo zmenu možno dosiahnuť inak, napr. podaním odvolania alebo dovolania. Základným dôvodom pre obnovu konania je existencia skutočností, rozhodnutí alebo dôkazov, ktoré účastník bez svojej viny nemohol použiť v pôvodnom konaní, za súčasného splnenia podmienky, že tieto skutočnosti, rozhodnutia alebo dôkazy môžu privodiť pre účastníka priaznivejšie rozhodnutie vo veci.

6. Žalobca návrh na povolenie obnovy konania odôvodňoval tým, že rozsudky Okresného súdu Bratislava II aj Krajského súdu v Bratislave vydané v konaní, vedenom na súde pod sp. zn. 7Cpr/1/2011, nepovažuje za vecne správne, nakoľko tieto súdy vyvodili nesprávne právne závery a zo strany súdov tak došlo k nesprávnemu právnemu posúdeniu veci. Ďalej poukázal aj na naliehavosť právneho záujmu na určení trvania pracovného pomeru, nulitosť právneho úkonu - dohody o rozviazaní pracovného pomeru zo dňa 18.06.1998 z dôvodu chýbajúceho podpisu zástupcu žalovaného 2/ a doplnenia tohto podpisu až s odstupom viacerých rokov, či trvanie pracovného pomeru žalobcu u žalovaného 1/ aj s poukazom na priebeh konania, vedeného na Okresnom súde Bratislava II pod sp. zn. 19C/144/1992.

Okresný súd Bratislava II sa v rozsudku č.k. 7Cpr/1/2011-157, zo dňa 19.11.2012 zaoberal aj existenciou a skončením pracovného pomeru žalobcu u žalovaného 1/, resp. u žalovaného 2/. Z odôvodnenia rozsudku vyplýva: „Medzi účastníkmi bolo sporné, či po tom, čo vznikol žalovaný 2/, bol žalobca zamestnancom žalovaného 1/ alebo žalovaného 2/. Vzhľadom na listinné dôkazy založené v spise a platnú právnu úpravu sa javí byť pravdepodobné, že po vzniku žalovaného 2/ sa stal zamestnávateľom žalobcu žalovaný 2/, ako to žalovaný 2/ podrobne popísal vo svojom vyjadrení zo dňa 13.08.2012 (v spise na č. I. 101 a nasl.). Svedčí o tom i tá skutočnosť, že samotný žalobca požiadal listom zo dňa 18.06.1998 žalovaného 2/ o skončenie pracovného pomeru dohodou, pričom žalovaný 2/ ešte v ten istý deň návrh žalobcu akceptoval, o čom svedčí list žalovaného 2/ podpísaný tak riaditeľom žalovaného 2/, ako aj samotným žalobcom. Súd mal teda za to, že žalobca a žalovaný 2/ uzatvorili dňa 18.06.1998 dohodu o skončení pracovného pomeru ku dňu 30.06.1998. Žalobca síce v konaní spochybnil platnosť tohto právneho úkonu tvrdiac, že nedošlo k jeho podpisu žalovaným 2/, resp. že to bolo podpísané dodatočne, toto svoje tvrdenie však ničím nepreukázal. Je síce pravdou, že žalovaný 1/ založil do spisu kópiu tohto listinného dôkazu, z ktorej sa javí, ako keby nebola podpísaná za žalovaného 2/ (v spise na č. I. 39), avšak pri bližšom skúmaní tejto kópie je možné vidieť veľmi slabý podpis, resp. jeho časť presne na tom istom mieste, na ktorom sa nachádza podpis X.. K., W. žalovaného 2/, na kópii tohto listinného dôkazu, ktorú založil do spisu žalovaný 2/ (na č. I. 87), na ktorej je už tento podpis dobre viditeľný. Súd mal preto za to, že argument žalobcu o nepodpísaní dohody o skončení pracovného pomeru zo strany žalovaného 2/ je neopodstatnený. Žalobca mal možnosť v súlade s § 64 vtedy účinného ZP v lehote 2 mesiacov napadnúť na súde neplatnosť skončenia pracovného pomeru dohodou, čo však neurobil (aspoň to v konaní netvrdil ani nepreukázal). Vzhľadom na uvedené platí, že pracovný pomer medzi žalobcom a žalovaným 2/ (pokiaľ bol v tom čase zamestnávateľom žalobcu žalovaný 2/) skončil platne dohodou.“

Nahliadnutím do pripojeného spisu sp. zn. 7Cpr/1/2011 a v ňom založeného odvolania žalobcu zo dňa 10.01.2013 voči rozsudku súdu 7Cpr/1/2011-157, zo dňa 19.11.2012, súd zistil, že v tomto rozsahu je návrh žalobcu na povolenie obnovy konania totožný s odvolaním žalobcu. O odvolaní žalobcu už bolo právoplatne rozhodnuté, a to rozsudkom Krajského súdu v Bratislave č.k. 8CoPr/2/2013-177, zo dňa 28.05.2013. Tak prvoinštančný, ako aj odvolací súd sa v pôvodnom konaní náležite venovali otázke trvania pracovného pomeru žalobcu, vykonali potrebné dokazovanie, na základe ktorého vyvodili skutkové aj právne závery, pričom tieto aj podrobne zdôvodnili vo svojich rozhodnutiach. Pokiaľ žalobca uvádza ako dôvod povolenia obnovy konania nesprávne právne posúdenie jeho veci, toto nie je jedným z taxatívne stanovených dôvodov povolenia obnovy konania, ale ide o jeden z dôvodov na podanie odvolania. Žalobca odvolanie, ako riadny opravný prostriedok proti rozsudku, podal a bolo o ňom právoplatne rozhodnuté.

Dôvod, ktorý žalobca v návrhu na povolenie obnovy konania doplnil ako nový dôkaz odôvodňujúci povolenie obnovy konania, bola skutočnosť, že až z prípisu Krajskej prokuratúry Bratislava č.k. KC 261/13, zo dňa 21.10.2013, doručeného vtedajšiemu právnenému zástupcovi žalobcu dňa 30.10.2013, ktoré si žalobca u neho prevzal až dňa 15.11.2013, sa žalobca dozvedel, že dôvodom pre zamietnutie žaloby na súde a dôvodom pre odloženie podnetu žalobcu na podanie mimoriadneho dovolania je skutočnosť, že uplatnenie neplatnosti rozviazania pracovného pomeru mal žalobca uplatniť v dvojmesačnej prekluzívnej lehote. Táto lehota plynie od doručenia rozviazania pracovného pomeru. Toto považoval žalobca za nový dôkaz, ktorý nemohol použiť v pôvodnom konaní, keďže mu nebol známy výsledok právneho posúdenia jeho návrhu na súde.

7. Z obsahu spisu sp. zn. 7Cpr/1/2011 mal súd preukázané, že žalobca bol v danom konaní zastúpený svojim právnym zástupcom - advokátom JUDr. Jurajom Hadrbulcom, ktorému udelil plnomocenstvo pre celé konanie. Sám žalobca bol účastný pojednávaní vytyčených v danej veci a bol aj oboznámený s vyjadreniami žalovaných (písomnými, resp. ústnymi). Vzhľadom na uvedené mal žalobca vedomosť, ako súd právne posúdil jeho nárok a z akého dôvodu došlo k zamietnutiu jeho žaloby v konaní sp. zn. 7Cpr/1/2011. Preto súd tvrdenie žalobcu, že sa o týchto skutočnostiach dozvedel až z prípisu Krajskej prokuratúry Bratislava, nepovažoval za pravdivé. Navyše samotné vyrozumienie Krajskej prokuratúry Bratislava o spôsobe vybavenia podnetu na podanie mimoriadneho dovolania nie je rozhodnutím, či skutočnosťou, ktorých existencia by bola dôvodom na povolenie obnovy konania. Podnet na podanie mimoriadneho dovolania smeruje k podaniu mimoriadneho dovolania, teda iného mimoriadneho opravného prostriedku v zmysle Občianskeho súdneho poriadku. Keďže žalobca mal právneho zástupcu pre celé konanie, rozsudok tak prvostupňového, ako aj odvolacieho súdu boli s poukazom na ustanovenie § 49 ods. 1 O.s.p., účinného do 30.06.2016 doručované len advokátovi. Rozsudok Krajského súdu v Bratislave č.k. 8CoPr/2/2013-177, zo dňa 28.05.2013, si právny zástupca žalobcu prevzal dňa 16.7.2013. Po doručení všetkým účastníkov nadobudol rozsudok právoplatnosť dňa 07.08.2013. Rovnako bol právnenému zástupcovi žalobcu doručený aj prípis Krajskej prokuratúry Bratislava, ktorý si tento, podľa vyjadrenia samotného žalobcu v návrhu na povolenie obnovy konania, prevzal dňa 30.10.2013. Skutočnosť, že žalobca si túto písomnosť fyzicky prevzal od svojho právneho zástupcu až dňa 15.11.2013, je bez právneho významu. Nakoľko návrh na povolenie obnovy konania bolo potrebné podať v lehote troch mesiacov od toho času, keď ten, kto obnovu navrhuje, sa dozvedel o dôvode obnovy, alebo od toho času, keď ho mohol uplatniť (§ 230 O.s.p. účinného do 30.06.2016), subjektívna trojmesačná lehota na podanie návrhu na obnovu konania tak žalobcovi uplynula dňa 30.01.2014. Žalobca podal návrh na povolenie obnovy konania na súd až dňa 07.02.2014, teda oneskorene. Z týchto dôvodov súd prvej inštancie návrh žalobcu na povolenie obnovy konania zamietol. O trovách konania rozhodol podľa § 142 ods. 1 a § 151 ods. 1 a § 224 ods. 3 O.s.p. účinného do 30.06.2016.

8. Proti tomuto rozhodnutiu podal odvolanie žalobca. Navrhol, aby odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie zmenil tak, že navrhovanú obnovu konania povolí. Namietal, že súd prvej inštancie nesprávne vyhodnotil lehotu, v ktorej podal návrh na povolenie obnovy konania z hľadiska začatia jej plynutia (§ 230 ods. 1 O.s.p.) a nesprávne posúdil splnenie podmienok pre povolenie obnovy konania podľa § 228 ods. 1 O.s.p.. Mal za to, že návrh na povolenie obnovy konania podal včas, v trojmesačnej subjektívnej lehote, nakoľko až z prípisu krajskej prokuratúry Bratislava zo dňa 21.10.2013 sa dozvedel, že uplatnenie neplatnosti rozviazania pracovného pomeru mal uplatniť v dvojmesačnej prekluzívnej lehote. Tento prípis prevzal od svojho právneho zástupcu dňa 15.11.2013. Doručením prípisu krajskej prokuratúry Bratislava jeho vtedajšiemu právnenému zástupcovi plnomocenstvo, ktoré mu udelil na jeho zastupovanie na podanie podnetu na krajskú prokuratúru Bratislava zaniklo. V danom prípade v konaní o povolenie obnovy konania nie je zastúpený žiadnym právnym zástupcom a preto plynutie subjektívnej premlčacej lehoty možno počítať až odo dňa, kedy sa dozvedel o dôvode obnovy konania. Pokiaľ ide o

samotný dôvod obnovy konania, uviedol, že dvojmesačná prekluzívna lehota mu mohla začať plynúť iba v prípade doručenia rozviazania pracovného pomeru dohodou za predpokladu, že odpoveď žalovaného 2/mu bola doručená. Je pravdou, že na tejto listine sa nachádza dátum 18.06.1998, je to však len dátum oboznámenia sa s obsahom listiny a nie dátum doručenia tejto listiny. Ak by aj tento dátum súd považoval za dátum doručenia tejto listiny, taký ide o neúčinný právny úkon, nakoľko riaditeľ žalovaného 2/ nebol na tejto listine podpísaný. Z týchto dôvodov trvá na názore, že jeho pracovný pomer u žalovaného 2/ doteraz trvá.

9. Žalovaný 1/ vo svojom vyjadrení k odvolaniu žalobcu navrhol, aby odvolací súd napadnuté uznesenie potvrdil. Poukázal na to, že žalobca v podanom odvolaní neuvádza žiadne nové skutočnosti, či právnu argumentáciu, na základe, ktorých by bolo možné jeho návrhu na povolenie obnovy konania vyhovieť.

10. Žalovaný 2/ vo svojom vyjadrení k odvolaniu žalobcu navrhol napadnuté uznesenie potvrdiť. V plnom rozsahu sa stotožnil s odôvodnením napadnutého uznesenia, že sa nejedná o žiadnu novú skutočnosť, dôkaz či rozhodnutie, odôvodňujúce povolenie obnovy konania. Skutočnosť, kedy a ako sa žalobca dozvedel o svojom práve domáhať sa žaloby o určenie neplatnosti skončenia pracovného pomeru, je zákonom stanovenou náležitosťou podania žaloby, a ktorá ako súčasť právneho poriadku, je všeobecne známa a verejne prístupná, okrem iného aj v čase konania predmetného sporu. V žiadnom prípade sa nejedná o novú skutočnosť. Navyše zmeškanie prekluzívnej lehoty na podanie žaloby o neplatnosť skončenia pracovného pomeru bolo predmetom aj niekoľkých pojednávaní, ktorý sa osobne žalobca zúčastnil, rovnako tak na túto skutočnosť poukázal súd prvej inštancie v rozsudku zo dňa 19.11.2012 vydanom v konaní sp. zn. 7Cpr/1/2011. Napokon novým dôkazom nie je ani prípis krajskej prokuratúry, ktorá iba konštatovala právnym predpisom danú skutočnosť existujúcu už v čase prejednávania spornej veci. Za irelevantné považuje i osobné prevzatie prípisu krajskej prokuratúry žalobcom dňa 15.11.2013 od jeho právneho zástupcu. Napokon absenciu podpisu riaditeľa žalovaného 2/ na uvedenej listine žalobca namietal už v prebiehajúcom súdnom spore, pričom súdy sa s touto skutočnosťou riadne vysporiadali.

11. Odvolací súd, ktorý bol viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379, § 380 C.s.p.), preskúmal napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie, prejednal odvolanie bez nariadenia pojednávania a dospel k záveru, že odvolanie nie je dôvodné.

12. Podľa § 228 ods. 1 písm. a) O.s.p. účinného do 30.06.2016, právoplatný rozsudok môže účastník napadnúť návrhom na obnovu konania, ak sú tu skutočnosti, rozhodnutia alebo dôkazy, ktoré bez svojej viny nemohol použiť v pôvodnom konaní, pokiaľ môžu privodiť pre neho priaznivejšie rozhodnutie vo veci.

Podľa § 230 ods. 1 O.s.p. účinného do 30.06.2016, návrh na obnovu konania treba podať v lehote troch mesiacov od toho času, keď ten, kto obnovu navrhuje, sa dozvedel o dôvode obnovy, alebo od toho času, keď ho mohol uplatniť.

Podľa § 232 ods. 1, 2 O.s.p. účinného do 30.06.2016 návrh na obnovu konania prejedná súd, ktorý o veci rozhodoval v prvom stupni. Pre konanie o obnove platia primerane ustanovenia o konaní v prvom stupni. Podľa § 234 ods. 1, 2 O.s.p. účinného do 30.06.2016, návrh na obnovu konania súd uznesením buď zamietne alebo obnovu konania povolí. Ak súd zamietla návrh na obnovu konania preto, že nie je prípustný, alebo preto, že ho podal niekto, kto naň nebol oprávnený, alebo preto, že je zrejme oneskorený, nemusí nariaďovať pojednávanie.

Podľa § 470 ods. 2 veta prvá C.s.p. (zákon č. 160/2015 Z.z.), právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované. Vzhľadom na uvedené, odvolací súd pristúpil k preskúmaniu vecnej správnosti napadnutého rozhodnutia, keďže súd prvej inštancie rozhodol dňa 13.05.2016 (t. j. za účinnosti zák. č. 99/1963 Zb.), a preto jeho účinky zostali zachované aj po nadobudnutí účinnosti zákona č. 160/2015 Z.z. (C.s.p.).

Podľa § 397 písm. a) C.s.p., proti právoplatnému rozsudku je prípustná žaloba na obnovu konania, ak sú tu skutočnosti, rozhodnutia alebo dôkazy týkajúce sa strán a predmetu pôvodného konania, ktoré ten, kto podal žalobu na obnovu konania, bez svojej viny nemohol použiť v pôvodnom konaní, ak môžu privodiť pre neho priaznivejšie rozhodnutie vo veci.

Podľa § 414 C.s.p., ak súd žalobu na obnovu konania neodmietne, rozhodne rozsudkom, či obnovu konania povolí alebo zamietne.

13. Ako už uviedol odvolací súd vo svojom rozhodnutí zo dňa 18.12.2014, č. k. 6CoPr/17/2014-60 dôvodom obnovy konania podľa citovaného ustanovenia (§ 228 ods. 1 písm. a) O.s.p., § 397 písm. a) C.s.p.) je existencia skutočností, rozhodnutí alebo dôkazov, ktoré účastník bez svojej viny nemohol použiť v pôvodnom konaní, ak môžu privodiť pre neho priaznivejšie rozhodnutie vo veci. Povinnosť podať žalobu o určenie neplatnosti skončenia pracovného pomeru dohodou v dvojmesačnej prekluzívnej lehote (§ 77 Zákonníka práce) nie je skutočnosťou, rozhodnutím alebo dôkazom, ktoré účastník bez

svojej viny nemohol použiť v pôvodnom konaní. Ide o zákonné ustanovenie, pri ktorom platí zásada „neznalosť zákona neospravedlňuje“. Nejde teda o skutočnosť, rozhodnutie alebo dôkaz, ktoré nebolo možné použiť v pôvodnom konaní. Citované ustanovenie Zákonníka práce tu totiž platilo aj počas prvoinštančného ako i odvolacieho konania o určenie trvania pracovného pomeru (nešlo teda o „novú skutočnosť“). Dôvod obnovy konania podľa § 228 ods. 1 písm. a) (§ 397 písm. a) C.s.p.) je založený na novej skutočnosti (skutkový dôvod), ktorá síce existovala už v pôvodnom konaní, avšak ju nebolo možné účastníkom v pôvodnom konaní použiť bez jeho zavinenia. Ustanovenie § 228 ods. 1 písm. a) O.s.p. (§ 397 písm. a) C.s.p.) je založené na skutkovom (nie právnom) dôvode tohto mimoriadneho opravného prostriedku. V danom prípade povinnosť podať žalobu podľa § 77 Zákonníka práce v dvojmesačnej prekluzívnej lehote nepredstavuje skutkovú okolnosť prípadu (t.j. nie je skutočnosťou, rozhodnutím alebo dôkazom), ale predstavuje právne posúdenie veci, t. j. ide o aplikáciu právnej normy, ktorú nemožno považovať v zmysle zásady „neznalosť práva neospravedlňuje“ za dôvod obnovy konania (ide o zákonné ustanovenie a nie o nový dôkaz, skutočnosť alebo rozhodnutie). Žalobca tak nepreukázal existenciu žiadnej skutočnosti, rozhodnutia alebo dôkazu, ktoré bez svojej viny nemohol použiť už v pôvodnom konaní, a ktoré by mohli privediť pre neho priaznivejšie rozhodnutie vo veci. Správne potom postupoval súd prvej inštancie, keď na pojednávaní (§ 234 ods. 2 O.s.p. účinného do 30.06.2016) návrh žalobcu na povolenie obnovy konania, ako nedôvodný zamietol, keďže dôvod obnovy konania tu nebol daný (navyše o ňom mal žalobca vedomosť už v pôvodnom konaní, kedy sa k takémuto právnomu posúdeniu veci vyjadrovali už súdy vo svojich pôvodných rozhodnutiach). Už len z tohto dôvodu treba považovať napadnuté uznesenie za vecne správne, pričom nebolo potrebné sa zaoberať ďalšími dôvodmi neopodstatnenosti návrhu na povolenie obnovy konania. Nebolo potom potrebné sa zaoberať ani otázkou včasnosti podania návrhu, keďže žiadny dôvod obnovy konania neexistoval.

14. Z týchto dôvodov odvolací súd podľa § 387 ods. 1, 2 C.s.p. uznesenie súdu prvej inštancie potvrdil. Odvolací súd rozhodol o odvolaní žalobcu vo forme rozsudku s poukazom na ust. § 414 C.s.p..

15. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa ust. § 396 ods. 1 C.s.p., v spojení s § 255 ods. 1 C.s.p. tak, že žalovanému 2/ priznal právo na náhradu trov odvolacieho konania v celom rozsahu, nakoľko bol v odvolacom konaní plne úspešný. O výške náhrady trov odvolacieho konania rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 C.s.p.). Podľa § 239 ods. 1 C.s.p. proti uzneseniu súdu prvej inštancie vydanému súdnym úradníkom, ktoré treba doručiť, je prípustná sťažnosť, o ktorej rozhodne súd prvej inštancie (§ 248 C.s.p.). Žalovanému 1/ odvolací súd nepriznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania, nakoľko mu žiadne trovy v odvolacom konaní nevznikli.

16. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,

b/ ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,

strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,

c/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,

d/ rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo

e/ súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

a/ pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,

b/ ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo

c/ je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c/ je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a/ a b/ (§ 422 ods. 1 C.s.p.).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 C.s.p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii (§ 427 ods. 1 prvá veta C.s.p.).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne / dovolacie dôvody/ a čoho sa dovolateľ domáha /dovolací návrh/ (§ 428 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

a/ dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b/ dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c/ dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 C.s.p.).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 C.s.p.).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 C.s.p.).